

4. Samtöl milli skipa mega aðeins innihalda nauðsynlegustu tilkynningar, er varða **199** beinlínis fiskveiðarnar. Er stranglega bannað að gefa nokkrar upplýsingar um **28. des.** veður gegnum talstöðvar skipanna, hvort heldur er í viðskiptum milli skipa eða við strandarstöð.

Ef skip verður vart við tundurdufl utan hinna auglýstu bannsvæða og veit um nálæg skip, er þó heimilt að aðvara þau gegnum talstöð skipsins með orðunum: „Fiskveiðar eru hættulegar“ á hinu tiltekna svæði, en bannað er að ræða þetta efni frekar við skipin. Hins vegar skal skipið tafarlaust tilkynna einhverri af strandarstöðvum landssímans um tundurduflið gegnum talstöð sína og geta þess, hvenær og hvar duflið sást, með svo nákvæmri staðarákvörðun, sem tók eru á, og lýsa duflinu, svo sem stærð þess og lit, hornafjölda, taka fram, hvort það hafi verið á reki eða marað í kafi o. s. frv.

5. Samtöl, er fela í sér dulmál, eru stranglega bönnuð, svo og samtöl á öðrum tungumálum en íslenzku.
6. Dulmál og símnafni í loftskeytum og talskeytum eru bönnuð.
7. Fullt nafn sendanda skal vera undir hverju skeyti.
8. Öll innbyrðis loftskeytaviðskipti, nema neyðarþjónusta og uppköllun annarra stöðva, skal fara fram á 800 metra öldulengd, en talskeytaviðskipti á 188 metra öldulengd. Hins vegar á að nota 600 metra öldulengd og 181,8 metra öldulengd til neyðarþjónustu og til þess að kalla upp aðrar stöðvar, en einungis til þess. Í viðskiptum við strandstöðvar ákveður strandarstöðin, hvaða öldulengd skipið skuli nota í hverju einstöku tilfelli. Loftskeytaviðskipti koma þó aðeins til greina hjá þeim skipum, er fengið hafa undanþágu frá því að loftskeytasendirinn sé undir lokunarinnisgli, shr. 1. gr. reglugerðar frá 28. des. 1940, um notkun loftskeytastöðva og talstöðva í íslenzkum skipum.
9. Í hvert skipti, sem skipatalstöð kallar á annað skip eða strandarstöð, skal hún nefna greinilega nafn skipsins, sem hún er í og umdæmisbókstafi og tölu.
10. Brot gegn þessum reglum varða sektum allt að 10000 krónum, nema þyngri refsing liggja við samkvæmt lögum. Enn fremur getur sá, er brotlegur hefir reynzt, átt á hættu endurköllun leyfisbréfs og starfsskirteinis, og synjun til siglinga til útlanda.
11. Framan greindar reglur ganga þegar í stað í gildi. Jafnframt falla úr gildi tilkynningar um sama efni, útgefnar af póst- og símamálastjórninni 9. júlí 1940 og 2. október 1940.

Póst- og símamálastjórnin, 28. desember 1940.

Guðmundur Hlíðdal.

G. Briem.

REGLUGERÐ

um notkun loftskeytastöðva og talstöðva í íslenzkum skipum.

200

28. des.

Með tilliti til þess ástands, er nú ríkir, er hér með sett eftirfarandi reglugerð samkvæmt bráðabirgðalögum um fjarskipti frá 5. júlí 1940 og bráðabirgðalögum um radio-senditæki frá 17. ágúst 1940.

1. gr.

Í siglingum milli Íslands og Stóra-Bretlands eða samveldislanda þess, mega íslenzk skip fyrst um sinn því aðeins hafa meðferðis loftskeytastöð eða tal-

200 stöð (en ekki hvorttveggja), að stöðin sé þannig innsiglið af póst- og símamála-
28. des. stjórninni, að ekki sé unnt að nota senditækin án þess að brjóta innsiglið (lokunar-
innsigliun), en það má ekki gera nema í neyð. Póst- og símamálastjórnin getur
þó veitt einstökum farþega- og flutningaskipum og eftirlits- og björgunarskipum
undanþágu frá innsigliun.

Við strendur Íslands mega íslensk fiskiskip ekki heldur nota loftskeyta-
stöðvar nema í neyð, enda séu þær undir lokunarinnsigli póst- og símamála-
stjórnarinnar. Hins vegar mega þau nota talstöðvar sínar, ef þær hafa verið leystar
úr lokunarinnsigliun af póst- og símamálastjórninni, en verið innsiglaðar aftur
þannig, að þær geta aðeins sent út frá sér á tveim tilteknum bylgjulengdum
(bylgjulengdainsigliun). Þó mega þau aðeins nota talstöðvarnar samkvæmt þeim
reglum og takmörkunum, sem póst- og símamálastjórnin setur þar um.

Með innsigliun skal fylgja yfirlýsing (á ensku) þess, er innsiglaði, um hvernig
innsiglið sé merkt, hvaða dag hafi verið innsiglað og hvernig sendirinn hafi verið
innsiglaður. Yfirlýsing þessi skal færð inn í dagbók skipsins og undirrituð af þeim,
er innsiglaði. Sá, sem leysir stöð úr innsigliun, skal undirrita yfirlýsingu (á ensku)
í dagbók skipsins, þar sem tekið skal fram, hvaða dag innsiglið hafi verið rofið,
hvernig það hafi verið merkt, svo og ástæðuna fyrir því, að senditækin eru leyst
úr innsigliun.

2. gr.

Engir aðrir en þeir, sem leyfisbréf hafa til þess frá póst- og símamálastjórn-
inni, mega stofna eða starfrækja radio-senditæki á Íslandi eða í íslenskri land-
helgi, eða á íslenskum skipum eða öðrum farartækjum, eða hafa í vörzlum sínum
radio-senditæki eða hluti, sem eru sérstaklega ætlaðir í slík tæki.

Ennfremur er bannað að breyta slíkum tækjum eða flytja þau úr þeim stað,
sem leyfisbréfið er miðað við, t. d. flytja þau í land til viðgerðar eða geymslu,
nema skrifleg heimild eða ósk frá landssímanum komi til í hvert skipti.

3. gr.

Póst- og símamálastjórnin setur nánari fyrirmæli um notkun radio-sendi-
tækja, eftirlit með þeim og annað, er þar að lýtur, og má ákveða sektir við broti
gegn þeim fyrirmælum.

4. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum allt að 10000 krónum, nema
þyngri refsing liggja við samkvæmt lögum. Ennfremur geta hlutaðeigendur átt á
hættu, að í skipi, sem brot hefir verið framið í, verði stöðinni tafarlaust lokað,
leyfisbréf og starfskirteini afturkallað, og sé um alvarlegt eða itrekað brot að
ræða, að skipinu verði synjað um leyfi til siglinga til Bretlands og samveldis-
landa þess.

5. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt fellur úr gildi bráðabirgða-
reglugerð frá 30. september 1940 um notkun loftskeytastöðva og talstöðva í
íslenskum skipum, svo og bráðabirgðareglugerð frá 16. október 1940 um breytingu
á bráðabirgðareglugerð 30. sept. 1940.

Atvinnu- og samgöngumálaráðherra, 28. desember 1940.

Ólafur Thors.

Guðmundur Hliðdal.